

ALBATROS

Druhé
čtení

Ivona Březinová

Táta to motá

Ilustrovala Eva Sýkorová-Pekárková

Táta to motá

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Ivona Březinová

Táta to motá – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

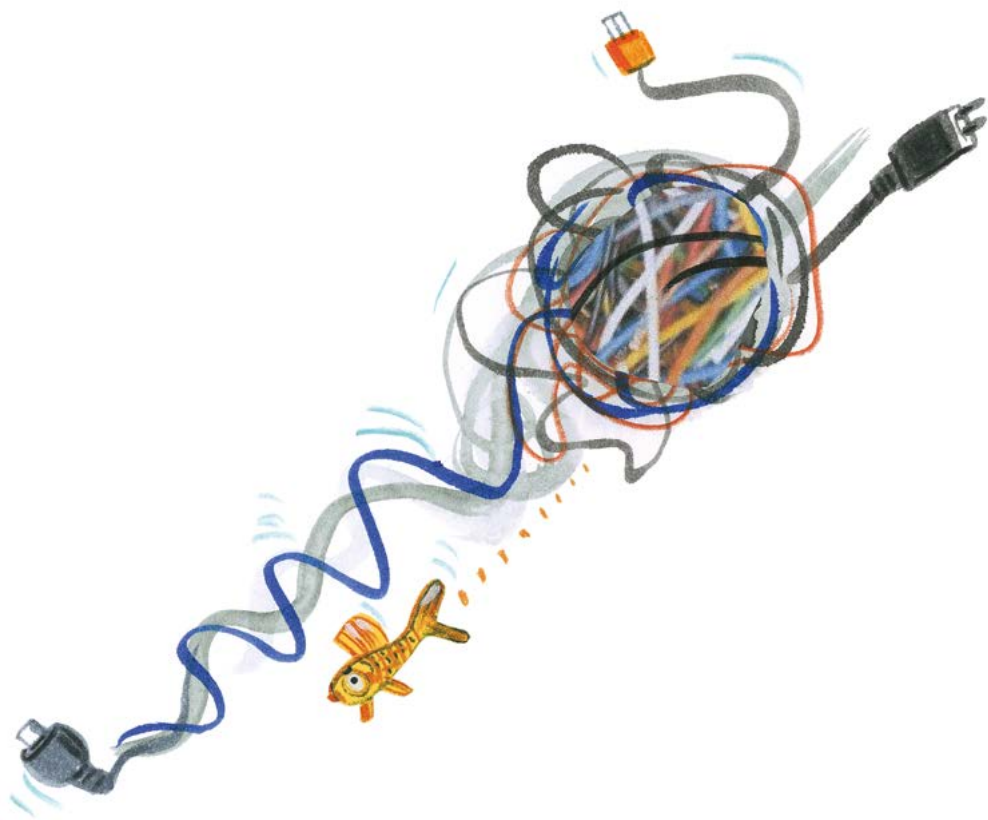

ALBATROS MEDIA a.s.

Ivona Březinová

Táta to motá

Ivona Březinová

Táta to motá

Ilustrovala

Eva Sýkorová-Pekárková

ALBATROS

Elišce a Bohouškovi

© Ivona Březinová, 2019

Illustrations © Eva Sýkorová-Pekárková, 2019

www.brezinova.cz

ISBN tištěné verze 978-80-00-05640-1

ISBN e-knihy 978-80-00-05618-0 (1. zveřejnění, 2019)

Teta Běta to zase jednou pěkně popletla. Měla tu sedět s námi a plést svetry, šály, čepice nebo rukavice. A přitom vyprávět pohádky. Ale spletla si den. Takže je teď někde úplně jinde a místo svetrů plete košíky. Ovšem jestli při pletení něco vypráví, buďte si jisti, že je to určitě jako vždycky pomotané.

Vašík a Šárka byli moc smutní, že teta Běta nedorazila. Měla je hlídat, protože maminka musela na pár dní odjet na školení. Děti se těšily na tetino veselé vyprávění. A teď byl večer, čas, kdy jim teta Běta obvykle povídala. Jenže teta tu není. Co si počnou? Ještě štěstí, že je s nimi doma táta.

„Tati, povíš nám pohádku?“ zaškemrala Šárka.

„Co bych povídal?“ ošil se tatínek, který měl právě plno práce. „Police v pokoji jsou plné knih. A ve spoustě z nich najdete pohádky. Tak si některou vyberte a přečtěte si ji.“

„Ale to nejde,“ namítl Vašík poděšeně. „Já přece číst neumím.“

„A já zatím čtu hrozně pomalu,“ přidala se Šárka k bráškově.

„Aha,“ poškrabal se tatínek ve vlasech. „Tak co s tím? Už vím! Na dvacet minut si k vám sednu a budu sloužit jako urychlovač.“

„Urychlovač?“ vykulil Vašík oči. „Jaký urychlovač?“

„Urychlovač čtení,“ vysvětlil tatínek. „Chvilku bude číst Šárka. Bude číst pomalu. Chvilku budu číst já. A já čtu rychle. Takže čtení pohádky zrychlím.“

Šárka trochu brblala, ale Vašík hned letěl k polici, aby vybral knížku. Za okamžik už všichni tři seděli na gauči pod lampou.

„Začni,“ vybídl tatínek Šárku.

Šárka otevřela knihu a spustila.

Pohádka první

Bylo nebylo.

„Počkej,“ přerušil Šárku tatínek. „Tak bylo, nebo nebylo? A taky nevím, co vlastně bylo, nebo nebylo.“

„Ale tady to takhle píšou,“ bránila se Šárka.

„Ukaž?“ nahlédl jí tatínek přes rameno. „Hm, je to tam,“ zakroutil hlavou. „Asi si můžeme vybrat, jestli bylo, nebo nebylo. Tak pokračuj. Uvidíme, jak se to vyvrbí.“

Po cestě mezi loukou a polem s obilím si vykračovala myška. Tu zaběhla do trávy, tu si uhryzla zrnko ze spadlého klasu.

„Tady je krásně!“ rozplývala se.

Tančila od jednoho klásku k druhému. Užívala si letní pohody. Jenže vtom se na nebi objevil mrak a za ním druhý, třetí... Ve chvíli se úplně setmělo, jak se obloha zatáhla.

„Snad nebude pršet,“ strachovala se myška. „Nevím, kam bych se tak honem schovala.“

To už spadla myšce na čumáček první kapka.

„Íííí! Pršííí!“ vypískla myška a rozběhla se loukou rovnou za nosem.